

Ekonometrija 1

Štirinajste vaje: *Modeli razporejenih odlogov.*

Na štirinajstih vajah se bomo ukvarjali z modeli razporejenih odlogov, ki jih delimo na modele končno razporejenih odlogov in modele neskončno razporejenih odlogov. Pri tem bomo obravnavali različne tipe multiplikatorjev, se osredotočili na ocenjevanje in interpretacijo, dotaknili pa se bomo tudi sekvenčnega pristopa. Nazadnje bomo obravnavali problematiko multikolinearnosti in avtokorelacije v tovrstnih modelih.

Primer 1: Zapišite model neskončno razporejenih odlogov ter pojasnite pojme začetni, vmesni, odsekani in dolgoročni multiplikator.

Nato na osnovi enostavne potrošne funkcije (linearna odvisnost osebne potrošnje od razpoložljivega dohodka) pojasnite značilnosti t.i. sekvenčne ("ad hoc") metode ocenjevanja modela neskončno razporejenih odlogov. Katere so bistvene slabosti tega pristopa?

Model neskončno razporejenih odlogov in vrste multiplikatorjev

Pri empiričnem ocenjevanju se pogosto srečujemo z odloženimi spremenljivkami. Le-te so v ekonomiji zelo pomembne, saj omogočajo poleg statičnega tudi dinamično proučevanje odnosov med ekonomskimi kategorijami. Tako lahko razlikujemo npr. med kratkoročno in dolgoročno nagnjenostjo k porabi, med pričakovanim (želenim) in dejanskim obsegom kapitala, pričakovano in dejansko količino denarja v obtoku in podobno.

Model, ki vključuje poleg tekočih tudi odložene vrednosti pojasnjevalne spremenljivke (zaradi enostavnosti bomo upoštevali samo eno pojasnjevalno spremenljivko, ki jo bomo označili z x), se imenuje model razporejenih (porazdeljenih) odlogov. To pomeni, da je vpliv spremembe pojasnjevalne spremenljivke na odvisno razporejen čez neko daljše razdobje. Če njegove dolžine ne določimo, torej ne opredelimo, do kod v preteklost želimo, dobimo model z neskončno razporejenimi odlogi, ki ga v splošni obliki lahko zapišemo takole:

$$y_t = \alpha + \beta_0 x_t + \beta_1 x_{t-1} + \beta_2 x_{t-2} + \dots + u_t.$$

Pri tem razlikujemo med naslednjimi vrstami učinkov:

- Regresijski koeficient β_0 – *kratkoročni oziroma začetni multiplikator*: Če se vrednost pojasnjevalne spremenljivke v dani časovni enoti poveča za eno enoto, se odvisna spremenljivka v isti časovni enoti v povprečju spremeni za β_0 enot.

- b) Regresijski koeficiente $\beta_1, \beta_2, \dots$ – *vmesni multiplikatorji*: Če se vrednost pojasnjevalne spremenljivke v dani časovni enoti poveča za eno enoto, se vrednost odvisne spremenljivke npr. čez dve časovni enoti v povprečju spremeni za β_2 enot.
- c) Delne vsote regresijskih koeficientov – *odsekani multiplikatorji* (vzemimo razdobje treh zaporednih časovnih enot): Če se vrednost pojasnjevalne spremenljivke v dani časovni enoti poveča za eno enoto, se bo odvisna spremenljivka v vseh treh časovnih enotah skupaj v povprečju spremenila za $\beta_0 + \beta_1 + \beta_2$ enot (za β_0 v dani časovni enoti, za β_1 v naslednji in za β_2 čez dve časovni enoti).
- d) Vsota vseh regresijskih koeficientov – *dolgoročni ali ravnotežni multiplikator*: Če se vrednost pojasnjevalne spremenljivke v dani časovni enoti poveča za eno enoto, se vrednost odvisne spremenljivke na dolgi rok v povprečju spremeni za $\sum_{k=0}^{\infty} \beta_k$ enot.

■

Sekvenčna metoda ocenjevanja modela neskončno razporejenih odlogov

Za omenjeni pristop je značilno postopno dodajanje odloženih vrednosti pojasnjevalne spremenljivke. To pomeni, da najprej ocenimo model z vključeno pojasnjevalno spremenljivko x_t , nato model, ki poleg x_t vključuje tudi odloženo pojasnjevalno spremenljivko x_{t-1} in tako naprej. Ocenjevanje ni več smiselno, kadar:

- a) regresijski koeficient pri vsaj enem izmed (že obstoječih) odlogov spremeni predznak glede na prejšnji korak ocenjevanja in/ali
- b) regresijski koeficient pri dodanem odlogu postane statistično neznačilen (v danem obdobju ali nekaj obdobjih zapored) in/ali
- c) ima regresijski koeficient pri dodanem odlogu ekonomsko neutemeljen predznak.

Poglejmo si hipotetičen primer odvisnosti osebne porabe C od razpoložljivega dohodka Y :

$$\hat{C}_t = 4,5 + 0,75Y_t;$$

$$\hat{C}_t = 4,1 + 0,45Y_t + 0,15Y_{t-1};$$

$$\hat{C}_t = 4,0 + 0,51Y_t + 0,14Y_{t-1} + 0,05Y_{t-2};$$

$$\hat{C}_t = 3,2 + 0,44Y_t + 0,07Y_{t-1} - 0,04Y_{t-2} - 0,02Y_{t-3}.$$

Kot lahko vidimo, je v zadnji funkciji regresijski koeficient pri spremenljivki Y_{t-2} spremenil predznak, pri dodani odloženi spremenljivki Y_{t-3} pa smo dobili regresijski koeficient, ki je v nasprotju s pričakovani ekonomske teorije. Kot najboljšo funkcijo porabe izberemo:

$$\hat{C}_t = 4,0 + 0,51Y_t + 0,14Y_{t-1} + 0,05Y_{t-2}.$$

Glavne slabosti omenjenega pristopa pri ocenjevanju modela neskončno razporejenih odlogov:

- a) Ni vnaprej poznano, kateri odlog je še smiselno upoštevati, zaradi česar lahko pride do napake pri specifikaciji modela.
- b) Zaradi postopnega vključevanja pojasnjevalne spremenljivke, odložene za več časovnih enot, se zmanjšuje število stopinj prostosti, s tem pa postane statistično sklepanje manj zanesljivo.
- c) Zaradi medsebojne povezanosti zaporednih vrednosti pojasnjevalne spremenljivke je v ocenjenem modelu razporejenih odlogov prisotna visoka stopnja multikolinearnosti. Zato se povečajo standardne napake cenilk regresijskih koeficientov in posledično znižajo vrednosti t -statistik, s tem pa se poveča možnost, da so ocenjeni regresijski koeficienti odložene pojasnjevalne spremenljivke statistično neznačilni. ■

Primer 2: Na podlagi podatkov za 20 let o vrednosti uvoza (U) in bruto domačem proizvodu (BDP) smo za neko državo ocenili naslednjo (avtoregresijsko) funkcijo uvoza:

$$\hat{U}_t = 2,45 + 0,70BDP_t + 0,25U_{t-1}$$

$$t: (17,0) (3,2) \quad (2,5)$$

pri čemer smo upoštevali t.i. Koyckovo transformacijo in so vrednosti v mlrd EUR.

- a) Zapišite in pojasnite Koyckovo predpostavko.
- b) Na podlagi ocen zgornje uvozne funkcije izračunajte in pojasnite začetni multiplikator, drugi vmesni multiplikator ter ravnotežni (totalni) multiplikator. Kako z vsebinskega (ekonomskega) vidika imenujemo slednji parameter v konkretnem primeru?
- c) Izračunajte in pojasnite mediano odlogov.
- d) Z ustreznim testom preverite prisotnost avtokorelacije prvega reda, pri čemer upoštevajte, da je bil ocenjeni koeficient avtokorelacije prvega reda enak 0,75. Pojasnite, kakšne so v splošnem posledice avtokorelacije za ocenjevanje regresijskih modelov z metodo najmanjših kvadratov.
- e) Komentirajte pravilnost naslednje trditve: "Če bi v danem primeru ugotovili prisotnost avtokorelacije, bi morali model oceniti z metodo tehtanih najmanjših kvadratov."

Koyckov model (geometrijska shema razporejenih odlogov)

Model neskončno razporejenih odlogov v splošni obliki lahko zapišemo takole:

$$y_t = \alpha + \beta_0 x_t + \beta_1 x_{t-1} + \beta_2 x_{t-2} + \dots + u_t.$$

Pri ocenjevanju zapisanega modela si lahko pomagamo z različnimi predpostavkami o razporeditvi vplivov pojasnjevalne spremenljivke na odvisno. Tako je Koyck predpostavljal, da so vsi vplivi odložene pojasnjevalne spremenljivke enako predznačeni in se v času zmanjšujejo po geometrijskem zaporedju. To pomeni, da vrednosti regresijskih koeficientov odložene pojasnjevalne spremenljivke z oddaljevanjem v preteklost (torej s povečevanjem dolžine odloga) geometrijsko upadajo. Omenjeno predpostavko lahko zapišemo takole:

$$\beta_k = \beta_0 \lambda^k; \quad k = 0, 1, 2, \dots,$$

pri čemer parameter λ , ki ga imenujemo tudi stopnja upadanja vplivov, zavzema vrednosti med 0 in 1. Vrednosti regresijskih koeficientov pri odlogih so odvisne od regresijskega koeficienta β_0 , ki predstavlja vpliv tekoče pojasnjevalne na tekočo odvisno spremenljivko ter stopnje upadanja λ . Čim bližja je vrednosti ena (nič), tem počasnejše (hitrejše) je upadanje vplivov odložene pojasnjevalne spremenljivke na odvisno. ■

Primer 3: Datoteka `denar_povprasevanje2.dta` vsebuje podatke za ZDA v obdobju 1960–1993, in sicer vrednost količine denarja v obtoku (MI ; v mlrd USD po cenah iz leta 1987), bruto domačega proizvoda (BDP ; v mlrd USD po cenah iz leta 1987) in referenčne obrestne mere (OM ; v odstotkih). Ocenite naslednji regresijski model:

$$MI_t^* = \beta_1 + \beta_2 BDP_t + \beta_3 OM_t + u_t,$$

pri čemer MI_t^* predstavlja želeno oziroma dolgoročno količino denarja v obtoku. Pojasnite model, ki ste ga upoštevali pri ocenjevanju in razložite dobljene rezultate. Preverite prisotnost avtokorelacije prvega in višjih redov in jo po potrebi odpravite.

Model postopnega (delnega) prilagajanja

Na podlagi zapisanega regresijskega modela lahko ugotovimo, da je dolgoročna oziroma ravnotežna (želena) količina denarja v obtoku linearna funkcija bruto domačega proizvoda in obrestne mere. Ker dolgoročna količina denarja v obtoku MI^* ni neposredno znana, si lahko pomagamo z modelom delnega prilagajanja:

$$MI_t - MI_{t-1} = \delta(MI_t^* - MI_{t-1}); \quad 0 < \delta \leq 1.$$

Dejanska sprememba količine denarja v obtoku v časovni enoti t je enaka določenemu deležu δ (imenujemo ga koeficient prilagajanja) želene spremembe količine denarja v obtoku v tej časovni enoti. Če v prejšnji izraz vstavimo začetni regresijski model, dobimo:

$$MI_t - MI_{t-1} = \delta(\beta_1 + \beta_2 BDP_t + \beta_3 OM_t + u_t - MI_{t-1}),$$

kar lahko ustrezno preuredimo:

$$MI_t = \delta\beta_1 + \delta\beta_2 BDP_t + \delta\beta_3 OM_t + (1-\delta)MI_{t-1} + \delta u_t.$$

V povsem splošni obliki lahko zadnji izraz zapišemo kot:

$$MI_t = \gamma_1 + \gamma_2 BDP_t + \gamma_3 OM_t + \gamma_4 MI_{t-1} + v_t.$$

pri čemer velja:

$$\gamma_1 = \delta\beta_1; \quad \gamma_2 = \delta\beta_2; \quad \gamma_3 = \delta\beta_3; \quad \gamma_4 = (1-\delta); \quad v_t = \delta u_t.$$

Začetni model predstavlja dolgoročno oziroma ravnotežno funkcijo povpraševanja po denarju, končni avtoregresijski model pa kratkoročno funkcijo povpraševanja po denarju. Regresijski koeficient β_2 predstavlja dolgoročni vpliv bruto domačega proizvoda na količino denarja v obtoku, regresijski koeficient γ_2 pa kratkoročni vpliv. Podobno velja za regresijski koeficient β_3 , ki predstavlja dolgoročni vpliv obrestne mere na količino denarja v obtoku, medtem ko regresijski koeficient γ_3 kaže njen kratkoročni vpliv.

Iz omejitev na osnovi našega avtoregresijskega modela tudi sledi, da koeficiente dolgoročne funkcije izračunamo tako, da regresijske koeficiente γ_1 , γ_2 in γ_3 iz avtoregresijske funkcije delimo s koeficientom prilagajanja δ . Le-ta pove, kolikšen delež vrzeli med želeno in dejansko količino denarja v obtoku je odpravljen v posamezni časovni enoti. ■

Izpis rezultatov obdelav v programskem paketu Stata:

```
. tsset leto
      time variable: leto, 1960 to 1993
              delta: 1 unit

. regress m1 bdp om
```

Source	SS	df	MS	Number of obs = 34		
Model	240672.24	2	120336.12	F(2, 31)	= 141.67	
Residual	26331.0384	31	849.388335	Prob > F	= 0.0000	
-----				R-squared	= 0.9014	
-----				Adj R-squared	= 0.8950	
Total	267003.278	33	8091.00842	Root MSE	= 29.144	

m1	Coef.	Std. Err.	t	P> t	[95% Conf. Interval]	
bdp	.1192877	.0071285	16.73	0.000	.104749	.1338264
om	-23.30547	2.438946	-9.56	0.000	-28.27973	-18.33121
_cons	425.344	19.92984	21.34	0.000	384.6968	465.9912

. regress m1 bdp om l.m1

Source	SS	df	MS	Number of obs =	33
Model	240881.011	3	80293.6704	F(3, 29) =	142.25
Residual	16369.56	29	564.467588	Prob > F =	0.0000
				R-squared =	0.9364
				Adj R-squared =	0.9298
Total	257250.571	32	8039.08035	Root MSE =	23.759

m1	Coef.	Std. Err.	t	P> t	[95% Conf. Interval]
bdp	.0566796	.0160087	3.54	0.001	.023938 .0894211
om	-11.64861	3.421357	-3.40	0.002	-18.64607 -4.651148
m1					
L1.	.6254733	.1489465	4.20	0.000	.3208434 .9301032
_cons	148.0334	68.39056	2.16	0.039	8.159004 287.9078

. predict em1, resid
(1 missing value generated)

. scalar T=e(N)
. matrix V=e(V)
. scalar varb=V[3,3]

. display T, varb
33 .02218507

. regress em1 l.em1, nocons

Source	SS	df	MS	Number of obs =	32
Model	4721.54612	1	4721.54612	F(1, 31) =	12.65
Residual	11569.7725	31	373.218469	Prob > F =	0.0012
				R-squared =	0.2898
				Adj R-squared =	0.2669
Total	16291.3187	32	509.103708	Root MSE =	19.319

em1	Coef.	Std. Err.	t	P> t	[95% Conf. Interval]
em1					
L1.	.5563226	.1564106	3.56	0.001	.2373211 .8753241

. scalar rho=_b[l.em1]

. scalar h=rho*sqrt(T/(1-T*varb))

. display h, invnormal(0.95), 1-normal(h)
6.1745212 1.6448536 3.318e-10

. regress em1 bdp om l.m1 l.em1

Source	SS	df	MS	Number of obs =	32
Model	5470.19205	4	1367.54801	F(4, 27) =	3.41
Residual	10818.6816	27	400.69191	Prob > F =	0.0221
				R-squared =	0.3358
				Adj R-squared =	0.2374
Total	16288.8736	31	525.447536	Root MSE =	20.017

	em1	Coef.	Std. Err.	t	P> t	[95% Conf. Interval]	
	bdp	.0174963	.0142944	1.22	0.232	-.0118334	.0468261
	om	-2.603332	2.996615	-0.87	0.393	-8.751878	3.545215
	m1						
	L1.	-.1725952	.134589	-1.28	0.211	-.4487489	.1035585
	em1						
	L1.	.6440759	.1744669	3.69	0.001	.2860995	1.002052
	_cons	71.01483	61.81335	1.15	0.261	-55.8157	197.8454

. scalar lm=e(N)*e(r2)

. display lm, invchi2tail(1,0.05), chi2tail(1,lm)

10.746363 3.8414588 .00104484

. qui regress m1 bdp om l.m1

. estat bgodfrey, nomiss0

Breusch-Godfrey LM test for autocorrelation

lags(p)	chi2	df	Prob > chi2
1	10.746	1	0.0010

H0: no serial correlation

. estat bgodfrey

Breusch-Godfrey LM test for autocorrelation

lags(p)	chi2	df	Prob > chi2
1	11.030	1	0.0009

H0: no serial correlation

. estat bgodfrey, lag(1/30)

Breusch-Godfrey LM test for autocorrelation

lags(p)	chi2	df	Prob > chi2
1	11.030	1	0.0009
2	11.994	2	0.0025
3	13.825	3	0.0032
4	13.888	4	0.0077
5	14.466	5	0.0129
6	14.555	6	0.0240
7	19.916	7	0.0058
8	20.909	8	0.0074
9	20.933	9	0.0130
10	22.895	10	0.0111
11	24.361	11	0.0113
12	24.745	12	0.0161
13	24.751	13	0.0249
14	24.751	14	0.0371
15	25.032	15	0.0495
16	25.033	16	0.0693
17	25.549	17	0.0831
18	25.552	18	0.1104

19		27.516	19	0.0932
20		29.634	20	0.0760
21		29.646	21	0.0993
22		29.684	22	0.1263
23		31.331	23	0.1149
24		32.011	24	0.1267
25		32.500	25	0.1440
26		32.713	26	0.1706
27		32.713	27	0.2067
28		32.714	28	0.2464
29		33.000	29	0.2777
30		33.000	30	0.3225

H0: no serial correlation

. newey m1 bdp om l.m1, lag(17)

Regression with Newey-West standard errors   Number of obs =   33
maximum lag: 17   F(3, 29) =   376.56
  Prob > F   =   0.0000

		Newey-West				[95% Conf. Interval]	
m1	Coef.	Std. Err.	t	P> t			
bdp	.0566796	.0153896	3.68	0.001	.0252044	.0881547	
om	-11.64861	2.656746	-4.38	0.000	-17.08226	-6.214952	
m1							
L1.	.6254733	.1481754	4.22	0.000	.3224206	.928526	
_cons	148.0334	63.55881	2.33	0.027	18.04103	278.0258	

